A.A

THE ARACHMUS ARACHMUS

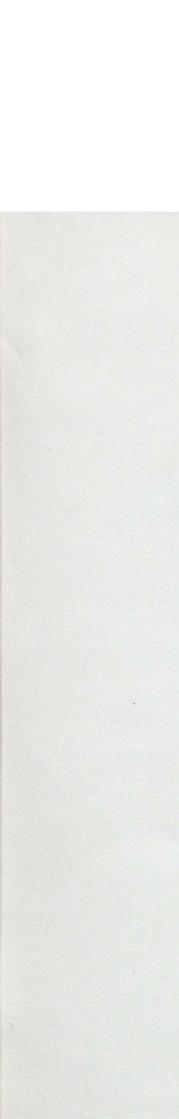
...

ZOOS6

AKAAHMIA AGHNO

ΚI

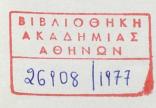

ПРАГМА′ томох 32

DIE KLEINTI

НГ

ГРАФЕІОР

KLE

Die Untersu Veröffentlichung von Athen ermög Professor S. Archäologischen

Archäologischen aführen, und er ste Verfügung. Bei Dr. G. Dontas far bliothek sowohl de Archäologischen

tur zur Verfügung Gavrili bei der Di nochmals mein au Die folgende

und Abbildungen

VORWORT INHALTSVER I. DIE BURG AUSGRAB II. STRATIGI CHUNGEN A. DAS PI DAS GI DES P 1. Di 2. Da 3. Di Di

III.

DIE

HYD ERDBEBE ERDBEBE ERFORDI BIET DEI 1. D D 3. D Der Are Zusamm

Di Di Di Vergle suchu C. NORDO DIE OS SYNTH DAS ST

(Asteroskopei Schistohügel mit der Beha — Philopappo deutung der A liegt, heute d die Akropolis

In frühe

A. Philip Beschreibung «Der Felsklot Athens, erhel seinem Socke ü.M. (s. auch Orchester des an der Herr allen anderen ein Tafelberg nach WNW f aus massigem Seiten, ausse: rechten Felsr weniger steil weise verdec heisst es weit W lang mit e

rund 30.000 q hügels praktis

14

mauer (von Kir Mauer e Die gleich n S - Seite nach O gegen fe Kalkma Auch d genau a weitem ist. Wei geneigte Ber 910) wa derung den Cha hatten zur Beh

zur Beh
Abhäng
polis ihr
folgte d
Perserkr
häuser r
wurde e
Nac
das Ere
wobei de

durch d hauer F The

Die Bauten

916), di

seiner wahren neuen Stadt di erhob. Themis bäude und Pe Wie entsp

Akropolis, wob Blitzschlag wu läen liegendes de der Zerstör des Parthenon Thomas Mour Kunstwerke, o

finden.

prachtvollen K

Die Oberfl der Kalkoberfl tert worden. Z polis halte ich logen P. Cavv tens der Gried Ausgraben zu grahungen die

grabungen die thenon, das in Diese Aus beendet (s 1. S polis Schutt lag auch überall d

suchung wiede des V. Jhs. v. Nach dies

bedeckende Sc

Kawerau, was berichten sie f

22 Stuführt, odes Par

entdeck Reste p des Mu festgest

ist bis z (s. 1. S. polis - M Dann e

zur Süddes Parthen gesetzt Fundan nach Ca

zumeist Museum Fer Ende de ten bis

die Arb

der Kal Un Nordsei dem Pla

nun 2 -Plateau

Wie polis - P lich erstreckten s lichen Kalkfels en thenon freigelegt und Kawerau fes Parthenon bleibt lichen Hälfte der mählich nach Süe

SO-Ecke aus n Was das Ini dias und Kawera

Forschungsgrabu boden des Tempe vorgenommen, un festzustellen. An und einige der da in eine Tiefe von uns das weitere Stelle wurde erw Marmorplatten, Porosstein liegen: bis zum nackten gehend aus Steir obigen Ausführun nicht gänzlich au die Steilheit des durch die Südsei

sie der Längsacl schüttungen for unterbroch Ferner wurd Schuttes eine toj

Oestlich und sich die bereits gearbeitete Fläch bleibt zwischen d

Untergrundes (s.

18

gelegte mählich scharfe Dö schüttu die Une tung vo Zu und We hinzieh poulos (des Fel

> im östli nach ol So die Anz Ostseite von Ko Fundan Profile, Na mit der

so dass

Zeiten a
An
dieser A
Säulen
Mitwirk
des von

der Zus Rose (1 moor, C

biets sin

sowie d

die von W. Dörrters. Von 1946 beinige Säulen wis an der Wiederher am Odeon des Houlos (1951), J. kurzem hat J. T

chäologischen In phie des Antiker

anzuführen (1885

bingen). Diese A
Athens Blütezeit
Beachtenswe
seum geleisteten
Akropolis hin ha
von Muscheln un
Stelle der Tempe
(s. 3a) im Jahre
publiziert, der at
genen Kräfte auf

II. STF

Wie

sucht. A
leute m
Akropol
zahl von
Die
Bau der
Geol. K
nicht ge
folgende
Da
wunia von Ath
den Bre
habe (s.

und den Wie biets die eine tek verfrach älteren

behandle

Akropoli logie des augebiet cher Hö

Zur kleintekt von den südlich Abhängen behan

In der Vorp Dimensionen da dieses Gebie Schichtenzusamr untersuchen kön

Nach den F dehnung der Pl hier seine Prach

Um mehr Akropolis herum werk und den K aufgefüllt (s. S. 1 man die Bruchs polis zerstörten

der Unebenheit Südlich des Kimonischen Ma

von denen die p alle unter der S Wie meine nicht von Schut nach W streiche A. Tafel I). Die (thenon erhebt, få eine breitere, nic man den Kalkste

das Betreten de Kalksteine sagt d. k. Akad. V gelang es Prof.

polis den deut

man be chende von 60° S. 105, werden Baus d der Süd den Pa Randei ckzufül

> Ein tek A. Taf. und der Fe Propylä bis zu ebenfal

Parther

1. und fal

legt wo Kalkste ren Ste 2. 30 m wes
N 10 ° W und fa
Bei der Nor
und fallen 50 ° n
Auch zwisch
chen sie N 50 W
Ferner trifft
streichende Klüft
mit einer Sprung
Auf der Ost
und Museum ein
Die Kalksteine
streicht und nach
Vertiefung der O

hang liegenden
Gleich west
Mauer noch zwei
nicht weit nach
An der west
ist, befand sich

hat sich von der abgesondert und das Belvedere au steinmasse. Sowe biet direkt westl

I. Jh. n. Chr. had die an ihrem of tührt. Auf dieser fung der Weststate 50° nach Wein dieser Seite sind

zwei Verwerfung

Im allge
1. Auf der
teauhorstes

bedelen,
zurü
seite

Parthe im gro von C C S ü d e

D

toni gen sche K D von Ca

in Verschen heute, der Lizeigt a stellt sich ei

logisch von At liegend dias hander In die

> Höhe Verwe

D Kawer VII) b bedekl

des Pa

gebildet hat, di beträgt am We die Höhe von 1 Abgesehen fenen Seigerisse

im Gebiet des noch ein bis zw stellbar sind (s

Die obi
von Schutt
des Parthe
weisen. Fet
das Fundat
einer sich
bruchscho

119, A. Fig. 5B. DAS GEBIET DEI

Die Morphe Bild der Kalks dieser Morpholo Abb. 1a - 1b - 10 Kalksteinschich Athen eine san in der Mitte au Kalksteine der (s. S. 105, A. Ta steile Abhang

u. S. 105, A. Ta Strecke ausgeg anderen Bauten

zeigte ein sanf tektonisch - mo

Auf der Si folgende Schick

26 1. Die

Am
Norden
verbreit
tigen ka
von grau
die besa
(s. S. 12
von O n
in Bruch
1 - 2 m
von O n

Auf peion ei messen) Etwas v Kapelle

dass die

aufweise dass sie

2. Das

Sie zeigt au (s. S. 12 Westseit entwicke Kalken

(s. S. 12 von A.

3. Die seit

Die dieses G weil der Abhang gesehen, kann m dieses Abhangs streichen und n nisch betrachtet u. S. 127, B. Abb

der Akropolis et I. Erste Bruchse

Die Kalkste denden Bruchse

den sind. Im F

verschiedener M VIII u. S. 131, chtigkeit von 3 SO ca. 45°. Ein B. Fig. 9 u. S. 10 sowie eine Vert liegt (s. S. 131, I bung der Brekzi

eine Länge von Auf der W durch drei Verv S. 105, A. Taf.

II. Zweite Bruc

Kennzeiche Niveau anzutre steht, die einen fällt (s. S. 123, B. Abb. 6 u. S. S - Richtung, ze wie bei der erst

die zwischen de (s. S. 125, B. Fig Zerdrückung de

28

Dr Bei der Scho ist, wie nur das Durch d ksteine 13 u.S. den Per

S. 105, A tücken ı Schliessl des Ask

Ausserde und III zeigt (s.

IV. Vierte Bruch

In dieser Bruabhangs aus Bändauch hier sind da Abb. 1 a - b c. S besonders entwicklange und 3 m die ist auf die Einwikzuführen; sie ist

Unterhalb de grosse Menge Kal Taf. I) und ande liegende Schwelle die Kalkschichten verworfen, und di

Schliesslich i beim Steilabhang steinblock (a) bei

VERGLEICHENDE S

Untergrund (s. S.

Nachdem ich nischen Bau der a liegenden Gebiete Mauer als nicht v

Ich werde na sind, als eine O weise den tektoni Mauer als ein Gar

Eine entspre Nord - und Südse vorhanden sind. dislokation, die a geht (s. S. 105, A

tbedekk niedriger S. 105, A Nähe de tellen. A eine bes anderen A. Taf. Auf die Kall sind die verschied

Inneren
gen sind
Karte de
und die
henlinien
die von
Innere. V

S. 127, 1

der Mau
der einzi
der Mau
Bruchsch

die ande nach ihre stücken

Ueb die Nord Ikonomic steilen Abfalls m steinmasse weiter Schiefer, die nur sches Profil zeig

diskordant von d fallen nach NO deren Mächtigkei

die des Plateaus dicken Kalkstein Die aufgenom 151-157, C. Abbi dass hier die Kalku. NW-SO streich worden sind. Bei des Parthenon die gestört zu sein,

S. 105, A. Taf. I bei einem nach I durch eine Verweigebracht sind (s. Sfung, die hier du muss nach beider

gebracht sind (s. 3
fung, die hier du
muss nach beider
und West.
So ist von d
eine Kalkfläche
West streichende
Von dieser von
fung von ihrer N

Von dieser verfung von ihrer Non Jakowidis, et worfen und in wetreffen wir auf destadt von Athen, liegenden vier B. A. Taf. I). So läs auf der Nordseite

91 - 99 u. S verschieder Ferner der Schicht Berginnern der Akropo Bewegunge

Die Ostseit

innerhalb d

Morph sehr starke (s. S. 145, Ausmassen C. Fig. 16 1

chiedene K. hang liegen Diese C und mit 80 im Innern einfallenden

Fig. 16 u. sind die K disloziert. I hat oberhall

S. 157, C. A erstreckt sie Infolge

auf der Ost seite tiefer

Die Un der verschie

D

und die Lär

Der Akropeinst einen Teil ner Schiefern ütionen, von den ten nur um ca. Taf. I). Diese vodie parallel zur Die andere geht und O-W Bruchscholle ge S. 119, A. Fig.

dar, auf Grund

A. Taf. I). Die Horstes zeigen Taf. I. Auf der nach der Persen ntergrundes. Di Horstes gelegt Südseite (s. S. 1 Nordseite (s. S. Bei der ver

Akropolis dure nach W und N

man mit Hilfe Cavvadias - Kav VII), andere Ve der Kalksteine Abgesehen (s. S. 105, A. T

Störungen, von und besonders cher derselben (s. S. 125, B. Fig sehen wir, dass Tempel führend ich diese I von Cavvac tonisch nich von Skizze Südseite de Eine Theor

Obwoh seite des Pa

Andrer

befreite Flädie Schuttr
Taf. VII u.
Mitte der S
allmählich
Schuttdecke
Kalkoberflä

der Boden in der Näh

Desglei graphischen mässige En näherung de auf eine un tische Unter eines gesch

Kalksteinsc Cavvadias wesen wäre

des Horstes

Ferner gen im Geb polisplateau

(s. S. 105,

zeigt — eine Tie Taf. I). Längs d steiles Einfaller die auf Grund eigenen Feststel A. Taf. VII) de auf der Südseit

die eine Kalkst Ogeneigt und h

Speziell du nahme, dass das u. S. 149, 17 ^{III} ruht. Ueber di von der Unesc tungen berichte

III. DIE H ERDBEBI

tektonischer mich jetzt de Gebiets zuw

Nachde

Bei der der Akropol die eine lieg nach dem F

Die stra

durchlässige
Schiefern lie
haben diese
dem Plateau
dlich und si
die Kalkstein
keine besond
kann an der

zieht, dass si nicht besond Nach de schen Blütez

punkt aus Schuttbedeck polisplateau Verhältnisse

Bekannt

tet, ein erstklass wasser ermöglich derschläge vorh lässigen Kalksch sich auf der Sc

wasserführenden und Südseite in Im morphol wähnt, dass an Grotten vorhand Bevor ich d setze, muss ich

stehung ist auf genwassers zurüc sphäre entnomm ten und besonde vorhanden ist, v Durch diese Tie

Sung der Kalksc Verlauf unbestin Zur Entsteh flächen vorhand ist. Demnach kö der Akropolis en

die der Akropoli pappou und Pn den Teil einer g An dem Nor

handen. So lag na

geologischen Zei

die Quelle Empe Zeit speiste dies Travlos (s. 22. S «Quelle der Grot

Travlos (s. 22. S Quelle unter der der Akropoli heimlicher I Treppe, die dass man au

Dieser H

Von Athen u Wasserverson Ausser of Ecke des No Abb. 98-9 u.

rinthartige, Grotten gibt der.—Ausser

die Quelle de

Schliessl len und Gr aufgenomme noch andere, eine im Seig Akropolis), s

Cavvadia ben, das im .

gen Ursprun

Störungen he schon baufäl Bekannt

folgenden Fa Entfernung o der Schichten

Die Akro Gräben des F Euripus. Ein Rand des Pa

die Walzentromn Diese Versetzun den Blitzschlag gen Pulverkamm andere Walzenti nicht feststellbar lässt sich also n Grund einer mi Phänomen sich a Walzentrommeln Derselbe Fa Hephaistos tere Erklärung o worden. Hinsichtlich polis ist bereits g von geringer Au mit einer zwisch es ist eine Kalk

tigkeit nur 30 mstellenweise in de Diese dünne Kal her kommenden dessen wäre durc darauf befindlich jedoch entgegens

Was die Sch

bereits erwähnt, kordant liegt da des Burgplateau auf der Akropoli seit 2.500 Jahre schädigt worden Die Zerstöru

bardierung und Am Eingan

mit dem ti hätte abso Die si chung hat

auf der Bu auf Griech

bleiben kö

IV. ERFORD

In jüngste Akropolis behader schädlicher mosphäre des Sziert. In einer von Athen mi wegen des stät Luftverschmutz auf die auf der internationale list auch auf de (im Juli 1971) teilgenommen list Fragen diskutie

Obwohl di Boden sich bei 3.000 Jahren h hören sie heute tigte wir sind

tigte wir sind Kunstdenkmäle Nach diese schiedener erfor

Hinsichtlich de Einwirkung auf

Nur möcht die Bauten des zeigen eine sind diese ders im Sor die senkrec schleudern. verursacht, und eine u linger, erwa Von d

> polis betro und der an

> tum wechs periode mireologische: Winde nör

Auf de Eingang zu G. und S. 1 Direktors d Burg in ein gegen West hat folgend verworfener wichtigen V. A. Taf. I. C. nach W ein

klaffende R dass an jer das weitere Burg errich nischen Sch Einganges z den, die des Die stratig der Akropolis und ausserdem

Zunächst

Ursprungs sind steilen Abhang jedoch, wie es Akropolis beze Verkehr und d rung als Burg

So ergibt gend ist, dass nicht empfehle takthaltung de nahmen getrof können, muss alle geologisch Grotten des A einander getren oberhalb dieser Bauten der Pr Massen dem st Sodann würde j insichbeschliess scher Kräfte v trotz seines el zusammenbrech

selnde Wärmee rung beitragen, Nordseite der A bewegung, voll Erosion bewirk den geologische deutend erweite Ausserdem is nach innen g Stellen Hohlr Auf der Osts von weitem s Taf. I). Da s wird sie von

Dies kan

Daraus 1
der Nordseite
allgemeinhin der malerisch
sie vermauer
deten Stellen
hen ist. Even
logische Grün

Auf ders Akropolis füh viele Kalkbru Häusern. Das nischen Absch

ist eine weite der Burg nich

Auf derse wegs «Peripate C. Fig. 14a-b-e eferoberfläche scheibe —dem Bruchscholle e

Nordabhang l sagt Jakowidi erodiert. An d zweite tief lieg len können in genwassers in B befindlichen W allein schon un Befestigungsma stücke in Rich

zwischen Kalks

seite der Akrop und auch keine Westende diese und den unterli der geologischer me sich weitere Taf. I). Oberha polis verschiede

Wie im mon

vermauert und
Ferner lieg
(s. S. 127, B. Abl
die Südseite des
Abschnitt bewie
scholle liegt. Es

geologischen Ze scholle entstehe Eine solche

geschehen:

(1) Die Süc
geneigten Bruch
graphische Kart

rungen feststelll
(2) Die and

nach O geneigte sich die nach S in Bewegung se

schen Ma das im F befindlich ken würd Als le

(3) A

zu ziehen. sie sich v Diese troffen we

liegen.

seite hang

te Figur (s. S. 1 rend sich auf Ost - und Süds befindet sich steigt. Auf der betrachtet, zei wie der Burgh dieses Gebiet isoliert aus nie westliche Grup (s. 16. S. 898) Akropolis. NW «Areshügel» 11

Auf der V veau (u.n.N.

gos). Vom Wo Dieser nur 30

seine Mittelbre

In spätere Hügel der Apo

hatte» (s. 16. folgendes : «da des alten Athe

Geolog Fig. 1) liegt di verworfene Sch trachten ist.

48 des Areoj und dem biet und der Fall mit Kalk gen Schic nischen S ses Hügel Der t sche Bilde I. Te längs der Bei d Kalkstein gische Un ren auf N Nur am s Kalksteine II. T 3 u. 3b). 1) Hi 2) Ei fällt. Spru 3) An

> Kalksteine Abmessun dieser Ein (s. S. 177, Eintiefung

> dieser Stel tigen Brel

Fig. 5).

III.

1) Hi 2) An fer 3) Stark ge4) Von hierKalkstein7 m eineGekennze

drei W ten als B zung bet

IV. Tekton

S. 177, Fig. 8).

Wie auf de
Seite des Hügels
rere Verwerfung

fallen, vielfach z Ferner ist fo Areopag sowie a len, dass von de rere Kalksteinbro

Im allgemeindes zu sagen: Single platte liegt auf er Athener Stadtger die Brekzienbilduseite an Mächtig des Areopag, die wird durch mehr

wird durch mehre in eine Reihe kl stücken sind durc steinmassen abge Schieferabhang d

Die platte de wird, ung grössere u kelt word

1) Eine V Diese von d scheib Steilal

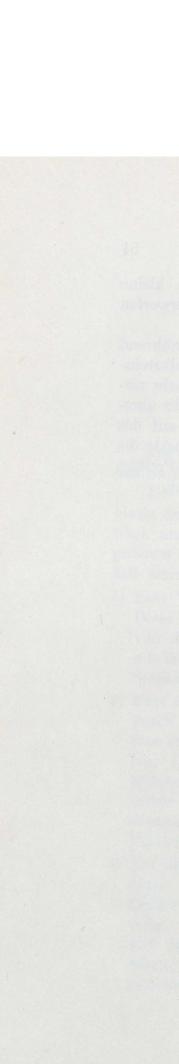
Die uns zu fe

scheib
Steilal
2) Eine z
durch
eine a
fen. I
gerich
seiner
thenor

Parther 3) Auf de schen Dislok weist, biet d

schen kation abhang noo Kalksteinbri haben. Hier ist be

auf dem steilen schichten durch stückelt und ver haupt nicht ein; Nord - und Südr Natur den alten vor. 2.500 Jahr

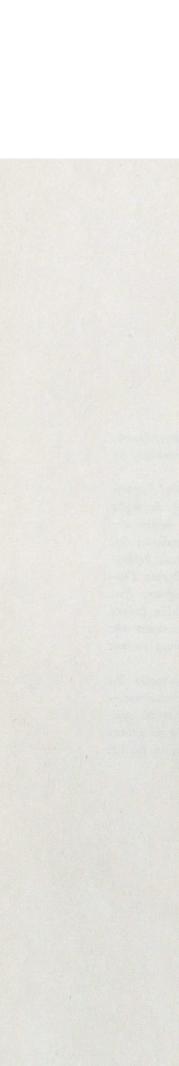

'Η ἔφευνα τῆς ο ώς καὶ ἡ δημοσίευσ τὴν οἰκονομικὴν ἀφα 'Ο καθηγητὴς κ λογικῆς Ύπηφεσίας, μ

τοῦ ἱεροῦ βράχου κα τοῦ. 'Ο καθηγητὴς κ Γ. Δοντᾶς θερμῶς μ θήκαις ἐξ ἄλλου τῆς μανικοῦ 'Αρχαιολογιι προθύμως μοι παρετ μοι προσέφεραν τὴν παρούσης ἐργασίας. τὰς θερμοτάτας τῶν

'Η μελέτη αὔτη οὔτω πᾶν ὅ,τι ἀναφο Οἱ ἐρευνηταὶ τῆς ᾿Α περάσματα τῆς ἐρεύ αἱ βιβλιογραφικαὶ ἀν σελίδας τοῦ ἰδικοῦ μ

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ Γ Ι. ΤΟ ΙΕΡΟΝ I. ΑΝΑΣΚΑΦ ΣΤΡΩΜΑΤ II. ТНИ ПЕРІ TO YY
H EKTO
ПЛЕҮР 0 1. T 2. 0 عَجُ ا Πρῶτον II. Δεύτερον III. Τρίτον τε Τέταρτον Συγκριτικ άμφοτέρα BOPEIO ANA H EYNE TO NOT III. ΥΔΡΟΓΕΩΛ ТНИ ПЕРІ ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ АПАРАІТН ΤΗΣ ΠΕΡΙ

'H

'H

'H

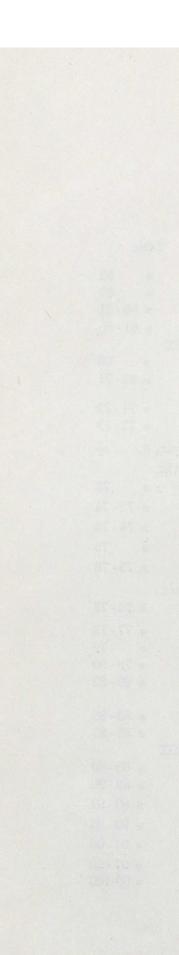
ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

δυτική

βορεία

νοτία "Αρειος Γ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

φῶν ('Αστερα Εἰς τὴν παροῦ 'Ακροπόλεως, μασίας τῆς 'Α ἀνήκει σήμερο τὰ περὶ αὐτῆς 'Ο Α. ΡΙ μορφολογίας τ

Είς τὸ π

τῆς ᾿Ακροπόλι 2 χιλ. ΝΔ ἀπὸ ναϊκῶν σχιστοι ἀ. θαλ. βλ. ἐπίτ τῆς αὐλαίας το ναστηρακίου (κῆτις τὸν ξεχω του. Εἶναι εἶς νει πρὸς Δ-ΒΔ. καλύμματος ἀπ ᾿Ανω ἐν ὑψίπεδ μενον ὑπὸ κεκλ ἀκτινοβολοῦν Σ στολιθικοῦ ὑπο μάτων». Τὸ ὑ

τοῦ Philippson
Δ. καὶ πλάτος
τ.μ. Ἐξαιρουμι
φρουρίου εἶναι
τεῖχος (Ε΄ αἰὸ

τοῦ Θεμιστο μυκηναϊκοῦ.

Η μορο ἐν συγκρίσει νοτίας πλευρ

θραυσματοπο περιοχήν, πι θικαὶ μᾶζαι ρηγμέναι καὶ τῆς ᾿Ακροπό καταφαίνεται θεν παρατηρι κῆς μετακινη τόμου παρειδι μάχη ἐπὶ τῆι "Ήδη κοι τὰ ὑψώματα 'Ελλήνων (ἀξι φὴν ἑνὸς κατ

χρόνους ἀπέρ δυτικόν καὶ (τοῦ ὑψιπέδου σαν τὴν κατα πόλεως κτισμ

κάτοικοι οὖτο λεως ώς κατ φύγιον τὰς ἀ

Μετὰ το Παρθενών, ὅ Παρθενῶνος,

ή πόλις ύπὸ

κτίσματα. Τὰ διὰ

ματα τῆς 'Α Οὖτος διὰ τᾶ Φειδίου ἀνήγ 16. σελ. 916), θηνῶν, συμβαί πίσης οἱ ἱδρυτο εἰσβολὴν τῶν τὸ νότιον ὡς κλεως οἰκοδομή

Ο Θεμισ

Καθώς ἀν τὰ καλλιτεχνικ ἐπολιόρκησε τ τῆς νοτίας πλε ἔπεσεν ἐπὶ πυ

οὕτως ἐβλάβης Κατόπιν νιοβολισμοῦ ὑπ ἐλήστευσεν ἐχ σήμερον εὑρίσο δίνου.

'Η ἐπιφάν λιθικῆς ἐπιφανε χώσεων. Διὰ τ θεωρῶ ἀπαραίτ νοντο ὑπὸ τῆς

τοῦ ἀρχαιολόγο werau. Αἱ ἀνα λίων τῆς νοτία εἰς τὴν περιοχὴ

Αἱ ἀνασκα (βλ. 1. σελ. 19 ἔπρεπε νὰ ἐρευ θρον. Κατὰ ππροσχώσεις, ἵν ἔκτασιν καὶ οῦ ρίδος.

Μετὰ καὶ G. Κα τὰ ἑξῆς (β) θυνσιν τοῦ

σαν είς την Έρεχθείου πλευράν τοῦ μένη κλίμα διὰ τῆς όπο μενον σπήλο κάτω πόλιν λείψανα πελ (βλ. 1. σελ. τὸ όποῖον τ μέχρι τοῦ Eis th ό εύρισκόμε πόλεως καὶ θησαν αί άν 'Ακροπόλεω έπὶ τῷ σχοι νης μεταξύ

έπὶ τῆς 'Αν εἰς τὸ πάχος καὶ νοτίου τ Περαιτε μέχρι τοῦ τέλ

χίσθησαν μέ τῆ μεγαλοπη Παρθενῶνος G. Kawerau

διὰ τῶν ἐργι περίπου τοῦ 10 μέτρα.

"Οσον δ πλευρᾶς τῆς πρός βορρᾶν δ ύψιπέδου καὶ τ Εἰς τὸν νότον τ καὶ φθάνει τὰ Καθὼς ἤδ

πέδου ἐπιφανεί ξετάθησαν πέρ

λιθικόν βράχον 1. σελ. 105). Π έπιστοποίησαν παραμένει ό β σχεδόν εἰς τὸ Εἰς τὸ ἀνατολ

"Οσον άφ

G. Kawerau λ ριον ἐγένοντο (ὅπου αἱ πλάν στραφῆ) ἵνα κ θέσιν εἰς τὸν ὀ καὶ μερικὰ κάν φὴ νὰ προχωρή ἠμπόδισε τὴν π ἀπεδείχθη ὅτι πλακῶν, εὑρίσκ ἀπὸ πῶρον. Κ

τρώματα. Πρέπ δυσμάς, ή πρόσ ύψηλότερον. 'Ανατολικό σελ. 93), καθώ

λύτερα βάθη, διορισθῆ, ἂν τὰ

κουσα λαξευμέ δριζοντία καὶ ἀνταποκρίνεται κάτωθεν τί πτεται Περαι

άπομάχρυν έπιφανείας διευθυνόμεν δειχνύουν β Παρθενῶνο

πλευράν το O W.

τῶν προσχο Παρθενώνοι θρου καθώς

τὸ Πελασγ Παραμ τολικοῦ κα

πλευράς πρ σκαφῶν ὁ] ξοχή τοῦ β

ώστε είς εν γωνίαν, άπο Ούτως καθώς καὶ δ

δ βράχος, ε καί δυτικήν (βλ. 8. Είκ.

της νοτίας π Μετά 1 χίας ήρχισε

τὰ ὁποῖα εἰο Είς προ τοῦ θέματος

μερικούς κία πρός τούς L λια τοῦ προ:

πον είργάσθ

σμάτων οἱ L. Β Broneer, W. D 'Ως ἐκτάκτ τῆς 'Ακροπόλεω 'Αρχαιολογικῆς' θεῖσαι ἀνασκαφα λεως (1885-190

1956 δ Σ. Μπαλ σκυροδέματος. ΄. διὰ τὴν ἀναστήλ τοῦ 'Ηρώδου. Κατὰ τὴν ν

Dörpfeld ἀνέσκ

οἱ Κ. Συριόπουλ Πρὸ μικροῦ ὁ Ἰ λογικοῦ Ἰνστιτοι πογραφίας τῶν antiken Athens

antiken Athens δίδει ζωντανήν ε τοῦ Περικλέους. "Αξιαι μνείσ

γασίαι εἰς τὸ Μο σελ. 5) ἀπέδειξ τεχνικῶν λειψάνο πόλεως — εὐρίσκ Δοντᾶς ἐν ἔτει 19 rier de l'UNESCO

δίων ἐπὶ τῆς βλο ἀνέμου κλπ.), ἐ λεως.

ΙΙ. ΣΤΡΩΜ

Καθώς 'Επίσης εἶνα

]

ήσχολήθησαν ἀκόμη καὶ σ

καὶ ἐδημοσίε 'Η στρο πόλεως. ἐξαι

sius, κλῖμαξ τικὸν τοῦτο :

Έπειδη σειρᾶς Τουργ ματα τῶν ἀθ τὸ μεταξύ α

Είκ. 1), τὸ δ εἰκόνα, ἐξετο καὶ τὴν μικρ

Καθώς ε λέγουν, ὅσον

πρόκειται πε φέρθη ἐκ μακ καὶ μετακιν

εἴχομεν διὰ τ οἱ ὁποῖοι ἐχ ποίαν ἀνέσκο

καμπύλας κα Διὰ τὴν

δομῆς τῆς ΄ τμῆμα ἀπὸ τ Κατά τούς πόλεως δέν εἶχε πειδή ή έκτασις νατὸν νὰ ἐρευνηθ δομή.

Μετὰ τοὺς ἡ περιωρισμένη οἰκοδομήση ἐντα ἔκτισε πέριξ τῆς ταξὺ τοῦ τείχους ἐπλήρωσε διὰ πρ ὑλικὸν γομώσεως τῆς καταστροφῆς

τῆς ἀνωμάλου μ
'Εξ ἄλλου,
χρόνους ἐκτίσθης
τείχη ὀχυρώσεως

σχομένων έπὶ τῆ

Σήμερον τὰ κτίσ
"Όπως ὁ γε
ὑπὸ προσχώσεων
ἀνατολὰς πρὸς δ
μετρον (βλ. σελ.
ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ
βορειοδυτικὰ (βλ.
ἀνάπτυξιν, ἤτις δ

τὴν εἴσοδον τῶν τῆς ἐπ' αὐτῶν κι

λειανθῆ. Διὰ νὰ στολίθων πολλαὶ Διὰ τοὺς ἀσβ von Attica. Denl

von Attica. Denl τὰ ἑξῆς: «Νεωστὶ Προπυλαίων τῆς

τὴν ἀμέσο πάρχουν λ τὰ ὁποῖα

κλίσις τῶ δυνατόν να στόλιθοι ο (βλ. σελ. πρὸς τὰ Β πλευρᾶς τ (βλ. σελ. Ή π έπιφανείας τάρακτον, θέσιν άνατ νομένην τά μετεκίνησε 3 μ. βαθυπιστοποίησ διά την έξ 'Ακροπόλε στολιθικής νῶνος (βλ. πει νὰ ἀπο Είς την νο θενῶνος, ε τῶν στρωι Παρθενῶνο ασβεστολίθ

στολίθους
Περα
Προπύλαιο
τὰ ὁποῖα το
αὕτη ἐκαλι
ἐκαλύφθη
ἀσβεστολιθ
λας θέσεις.

1. Εἰς τὴν ται Β 30° Δ. κ
2. 30 μ. δ
Β 10° Δ. καὶ κ
Εἰς τὴν βο

πλευρᾶς τοῦ Πο

νουν 50° πρός τοῦ Παρθενῶνος τὰ ΒΑ. 30°.
Περαιτέρω

περισσοτέρας, Α εἴς τινας θέστις 0.20 μέχρι 0.30

'Επὶ τῆς ἀ πάρχει, μεταξύ ε 'Ενταῦθα οἱ ἀσρ θύνεται Β - Ν. λίθους αὐτοὺς δι Μετὰ τὴν διάρρ 'Ακροπόλεως ἀσ τέραν θέσιν. Οὕ διαρραγείσης ἀσ

'Αμέσως δυ εἰς τὸ ἐσωτερικὸ νόμενα ρήγματα βορρᾶν.

ταύτης νὰ κρίνη, λικῆς ἀποτόμου

αιτέρως ἀπότομο πολιν. Τὸ πρῶτο σθη μία μεγάλη ἐ τέρμα εἰς τὴν με πλευρὰν ταύτην ο

70

πλευρᾶς το δυσμάς 50 Πίν. Ι). ΄ χους Ι τὰ των, τὰ ὁ Γεν τῆς βο τονικο Πίν. Ι) μορφολ ποδοθο τῆς ἀν νῶνος ΄ Ή σ Παρθενῶν ρίζεται ἐξ τῶν Π. Η

Ο Π δύο κα θύνοντ ούχὶ δι (βλ. σε? εἰς τὴν ψεῖς κα Αἰση χάρτης Π τομαὶ ἐν α κῆς Κρατ τέστησαν

> ότι αί γρο άλλήλων. εἰς τὴν πλ προσχώσε

'Ακροπόλε 'Η δ

Kawerau

εύρισκομένη ἐπ στολιθικὰ στρά μαλος διαδρομή λως πρὸς τὴν ν

Αἱ 12 κάθ σθησαν ὑπ' ἐμοί

όμως οί Π. Καβ

G. Kawerau ἐπ νόμενον πάχος τ τοῦ Παρθενῶνο ἀσβεστολιθικὸν βύθισις αὕτη ε

τοῦ Μουσείου Έκτὸς τῶ θενῶνος νοτίως τῶν ἀσβεστολιί

Τὰ ἀνω
τῶν προσχ
τοῦ Παρθε
τους διαρρ
στοποιηθῆ
Παρθενῶνο
χους τὸ ὁπ

έπίσης Καβ

Β. Η ΕΚΤΟΣ ΤΟ

Ή μορφολ δεις προεξοχάς καὶ ἡ βάσις το (βλ. σελ. 123, πιστοποιεῖ τις

πιστοποιεῖ τις τὸ δυτικὸν καὶ ἐπιφάνειαν μὲ κ 100 μέτρα τὴν πρὸ τ πλευρά. Ἡ δεικνύουν τ κ. σελ. 10 ἔκτασις αὕ οὕτως ἐκτία τῶνται τὰ

1. Οἱ ἀθ Είς τὸ καὶ εἰς τὴν άνεπτυγμέν λιθοσχιστολ φαιοῦ χρώ καλῶς τὴν έπιφάνειαν διευθύνοντα 40 - 50°. ∏ παγη τεμά κινήσεως 1 διευθύνοντα Έπίσης πι σιν πρός δι Έπὶ τ εύθυνσιν το οίτινες ἀπὸ

> πρός δυσμά θέσεως ταύ αύτούς σχι σιν. Είς τὴ ἐντὸς αὐτῶ

2. Τὸ ἐνδ ματοπο

άσβεστολίθων τῆς 'Ακροπόλε

Τοῦτο εύρ

τὸ θραυσματοπο εἰσόδου τῆς 'Α τμῆμα τῆς νοτί λίθων ἔχει συ φωτογραφία τῆ Φωτ. 3 κ. σελ. ὑπὸ τοῦ Kieslin

3. Ο ἱ ἀ σ β
ἐξωτερ
Ἡ ἀκριβὴ
περιοχῆς ταύτη
εἶναι πολύ ἀπός

θετικῶς νὰ πισ νονται γενικῶς ο νοτιοανατολικὰ 20-40° καὶ ὅτι

έπ' αὐτῆς. Διὰ

20-40° καὶ ὅτι τεκτονικὰ τεμάς τὰ ὁποῖα προεκ Ν. Κατωτέρω θ νοτίας πλευρᾶς

Ι. Ποῶτον τεκτ

Οἱ ἀσβεστο εἰς τὴν δυτικὴν ποθέσεων, αἱ ὁπ 123, Β. Πίν. V μὴ ὑπερβαῖνον

κλίνει πρὸς ΝΑ.

74

ταύτην τῶ στολίθων : Πίν. Ι). Τ θραυσματο μέτρα πλά στολιθικὰ Εἰκ. 10 κ

ΒΑ. (βλ. ο

ΙΙ. Δεύτες Χαρα θυτέραν στ τινες σχημ τάς πλευρο σελ. 127, Τομή ήτις τῶν ἀσβεσ τέμαχος, δ σχιστολίθα 125, σελ. 'H à τοπαγούς: νότον έπὶ είς τὸ μές

Διὰ ταύτης σκονται με ται εἰς κά Πίν. VIII ἀσβεστόλις σάγματος

θύνεται Α ματα τῆς 10 μέτρα (μετακινηθε ἀκολούθου λέγει ὅτι ἐνταῖ τοῦ τεμάχους μεγάλου καὶ ἄ ρίπου κατὰ 4

πιν τούτου δύ νον είς την έντ

Εἰς τὸ τέμ ὑψηλότερον τῆ Φωτ. 1 a-c) κ στολιθικὰ στρά ἔχουν τεκτονικ τῶν μικροτέρω

μέτρα πρός Ν.
μέσον τοῦ τεμό
κροπόλεως, ἥτι
νὰ λεχθῆ ὅτι με
στρῶμα παρουσ

Β. Εἰκ. 8 καὶ σε ἀπὸ φαιὰς ἀργίλ

ίσχυρῶς συμπιε τὴν βάσιν τοῦ τ

IV. ΤέταρτονΕἰς τὸ τέτύος ἀποτελοῦκλίνουν δὲ πρὸ

νηθῆ κατὰ κλιμ Πίν. VIII). Τ σιάζει χαρακτη ρεῖται ἀσβεστο

καὶ πάχους 3 μ διαλύσεων σιδή ρησαν βαθέως

πληθος ἀσ σκοτεινά ε έγγύς εύρι πρός άνατο 123, В. П πολλαπλῶ πρέπει νά

Κάτω

ΣΥΓΚΡΙΤΙ

κλιτύν εύρί κῶς μὲ τή

'Αφοῦ κτονικήν δ νοτίας πλει πλευρῶν τε χάς, ὅπως πραγματευ χῶν, αἱ ὁς τείχους. 'Αντίο τοῦ τείχους την βορείαν έν μέρει διέ Πίν. Ι). Αί λυψιν τῶν ?

> κλίσεως. 'Η βαδία-G. Κ ν' ἀποδοθῆ

κλίνουσαν β Еїх. 5 х. с λέγουν, πισ

'Επὶ τ

κνύουν, έν

καμπύλας παρ μᾶς παρέχει διο G. Kawerau. ΄ νοτίας πλευρᾶς τείχους, νὰ γίν χους, μακρόθεν Διὰ τὴν ἐ ὁδὸς ὑπάρχει, ὁ τοῦ Κιμωνείου γματος εἰς δύο βορείαν, τὸ δὲ τελευταῖον τοῦ

ίδίαν τεκτονική κτονικά τεμάχη

ταῦθα οἱ ἀσβεσ των εἰς τέσσαρ σελ. 127, Β. Φ τῆς περιοχῆς τ΄ χει. Ὁ ὑπὸ τοῦ τῆς νοτίας πλευ

Г. ВО

"Ανωθεν το κλίσιν ή βορεία Οἰκονομίδου - Γ εἰκόνα τῆς ἀπο ἀναπτύσσονται πλευρὰν οἱ σχιτῆς κλιτύος το ἀποτελοῦν τὸ ὑ ἐπικαλύπτονται καὶ κλίνουν κατ μεν ἐνταῦθα καὶ

λοῦνται όμοίως, πόλεως ἀπὸ λετ

Τὰ σχε 143, 14 a-d, ταύτης δεικ εἰς διαφόρου

διευθύνονται τογραφικής: ότι έπὶ τῆς β όποῖα εύρίσα πρός την ἀπό άνατολικῆς τ θύνεται πρός τεκινήθησαν А. Еін. 3 н. ξεως της το άμφοτέρας τ Οὕτως πέδου τῆς ΄ ὁποῖον τῆ ἐ άνατολάς πρ 'Απὸ τὸ σθη έκ τῆς β τοῦ Ἰακωβίδ είς βαθυτέρο τητα τεμάχη δηλαδή ἄνωθ κεκλιμένου σ Г. Еіх. 14 ή έντονος θρ (βλ. ἐπισης γένεσις τῶν δ

Περαιτε

μάτων τῆς ἐσωτερικόν, κροπόλεως.

τοῦ Κιμωνεί πρὸς βορρᾶν

Η ἀνατολική ἀ

Μορφολογι πόλεως λίαν ἰσχ (βλ. σελ. 145, Γ λούθους διαστάσ σελ. 147, Γ. Είκ

στολιθικά θραύσ λιθικής κλιτύος Τὸ σπήλαι Β 500 Δ καὶ κλ έσχεδιάσθη είς παγῶν τεμαχῶν ρισθη είς τεμάχη άπὸ τὸ σκαρίφημ έχουν μετακινηθ έν συνδυασμῷ π τεκτενικόν βύθισ

τείχους τῆς 'Ακ "Ένεκα τῆς χους είς τὴν ἀνα βορείαν καὶ νοτίο

σελ. 105, Α. Πί

Η ΣΥ

Ή ἔρευνα τ έπὶ μέρους περισ

μήκεις καὶ έγκάς έπὶ τῆ βάσει τῶ

της 'Ακροπόλεω Κατά ταῦτο τέμαχος τὸ ὁποῖ ματος, τὸ ὁποῖοι δύο μεγάλα ρήγμ

βόρειον τεῖχος, μ Β. (βλ. σελ. 119, στρώματα κα θυνσιν παράλι Τὸ ἔτερο τοῦ Παρθενῶν ἐσχημάτισε το τεκτονικὸν τέ σελ. 105, Α. Ι διὰ τῶν θεμελ διευθύνεται Α Ι). Τὸ πλάτος δεικνύουν οἱ κ. σελ. 105, Α τούτου κέρατο

μήκεις τεκτον πλευρᾶς τοῦ κ πλευρᾶς (βλ. τὸ μικρὸν πά) σελ. 141 Γ.

χώραν ἐπικάλι

Εἰς τὸ μ δυνατὸν ἐπὶ τ τῶν Π. Καββο Πίν. VII) νὰ τ

μικράς μετακ Έκτὸς το (βλ. σελ. 105 ὁποίων τὸ ἐν τείχους εἶναι

ρῆγμα εύρίσα ἀσβεστολιθικὰ Εἰκ. 12 καὶ 1

Καίτοι ήδ νῶνος κεῖται ρευνήσω τὸ ζ

λεως δέν έχει τ έχομεν την περ κατά την όποία έπὶ μὴ διαρραγέ ρία ή όποία καὶ 'Απὸ άλλης όποῖοι ήρεύνησα άποκαλυφθεϊσαν τῶν προσχώσεω Παρθενώνος έχ Α. Είκ. 5 κ. σελ νοτίου θεμελίου. καὶ ὅτι εἰς τὸ ὑι τὸ ἔδαφος εύρίσ έπιφανείας τοῦ ότι τὸ ἔδαφος τῆ άναπτύσσεται π κλίνει πρός νότο καμπυλών γρα

Καwerau. Πιστ δυσμάς προσέγγη Πίν. ΙΙ), ήτις π διερεύνησις τῶν εἰδικοῦ τεκτονικοῦ ἐπίδρασιν, ἕνεκα ραγέντα μετεκιν καὶ οἱ Καββαδία

τομάς τῶν Π.

Περαιτέρω χὴν τῆς 'Ακροπ κέρατος τῆς 'Ακ τοῦ Παρθενῶνος ὁποῖον ἐσχημάτι καὶ εἰς τὴν περι σεν εἰς βάθος 18

παρατηρ τῆ βάσει σχεδιασθ τεταραγγ τίας πλε Είδ τὸ νότιο καὶ 17ΙΝ

Κατὰ μί

άνατολάς σμάτων, γενικῶν βράχου (

ΙΙΙ. ΥΔΡΟΓ ΕΙΣ

'Αφοῦ ἐπρο κτονικὴν δομὴν ὑδρογεωλογικὴν Κατὰ τὴν

τῆς 'Ακροπόλεω 'Η μία ἀφορᾶ εἰς π. Χ.), ἡ δὲ ἑτέ 'Η στρωμο τὸ ὕδωρ ἀσβεστ

στολίθων τῶν 'Α

λιθοι παρουσιάζ εἰς τὸ ὑψίπεδον βορείως καὶ νοτ οὖτοι δὲν παροι εἰς τὴν ἐπαφὴν λάβη ὑπ' ὄψιν τ

λάβη ὑπ' ὄψιν το δὲν εἶναι δυνατὸν Μετὰ τοὺς ἔνδοξον ἐποχὴν

χὴν τῆς ᾿Ακροπό ἐπιφανειῶν ὑπὸ π πόλεως (βλ. σελ

'Ως εἶναι γ πλευρᾶς έξεταζόμ ὅταν ὑπάρχουν μ μεγάλων ποσοτή ρατῶν ἀσβεστολί εὑρισκομένης σχι

84

ζοντα, ὅση
πλευρᾶς τη
Εἰς τη
τὴν ἀπότο
(βλ. σελ.
Πρὸ
κῶν τῆς ΄
ἀνωτέρω α
φορίαν τοῦ
ὑπὸ τῶν ἱ
ἰδία τῶν α
ζοῦνται κα
ἀκαθόριστα
Διὰ τ

γούνται κα άκαθόριστο Διὰ τ μεγάλαι ἀς Ακρόπολι νοίχθησαν καὶ νοτίαν παλαιοτέρο πόλεως, Τ διχασμοῦ ασβεστολιθ Είς τ σότεραι πη δυτικήν πε 'Εμπεδὼ ἡ έτροφοδότε Κατά τὸν κλιτύος ἡ κατά τὸν Τ πηγή κάτα πλευράν τή

νεωτέρους

έκείνης συνηντή ταύτης καὶ έχρ ὕδατος. Τὸ ἔργον

χῆς τῶν 'Αθηνό 'Εκτὸς τῶ δυτικὸν τέρμα 155, Γ. Φωτ. 9 τούτου ἀνεκαλύ Πᾶνα. Δι' ἀμφ 27 κ. Φωτ. 9)

νοτίαν πλευράν 'Ασκληπιείου, το Τέλος πρέ (βλ. 4,) ἐμελέτη βε πολλάς φωτο λεως ὑπάρχουν ώραία ἀναπαρά Γκοβούση, παρ

πολύ μικρῶν κ

Οξ Π. Κα
σεισμός, ὅστις

σημαντικάς ζημ ροπος, κατέπεσε Ως γνωστ τούς έξῆς παρά

της περιοχής απ στασιν καὶ τὴν

τῆς τεκτονικῆς τῶν Ἰονίων νής τάφρου τοῦ Εὐς εὐρίσκεται βορε

"Οσον ἀφο

Ή 'Ακρότ

έχει ἀναφερθ ἀσυμφώνως ε έχει ἀποτεθ ὑψιπέδου τῆς θέντα κτίσμο ὑπέστησαν ο Ἡ μερι κλήθη ὑπὸ β Εἰς τὴν κιόνων ἔχουν δύναται νὰ ἐ κεραυνὸν ὅστ πυρίτιδος. Ε σπόνδυλοι το

τῶν ἀναφερθε σεισμῶν. Ἐτ τὸ φαινόμενο

σπονδύλων ε κίονα τοῦ νας φαινομέν "Οσον ά πόλεως έλέχθ περιωρισμένη βάθρου με έ τοπαγές. Τὰ στολιθικήν τ συνδέεται μέ δὲ θέσεις εἰσ Eix. 18). 'H δέν θὰ ἦτο ε ματα. 'Αποτέ πέζης καὶ κα πόλεως. Είς

σύνδεσις τῆς θὰ ἐξησθένη Ἡ ἔρευ ἀπέδειξεν ὅτι τ σματα, παρ' ὅλ τὴν περιοχὴν τ ἀκόμη ἐκεῖ.

ΙΥ. ΑΠΑ

Προσ

άναφερόμε άφορὰ εἰς ριοχὴν τῆι λευταίων κατόπιν τῆι φόρων καὶ 'Αθηνῶν, εὑρισκομέν

όποίαν έλι Συνεζητήθ Καίτο έλληνικοῦ

διατήρησιν έν Βρυξέλλ

είς τὴν πε παντα τὸν ὑποχρεωμέ

κῶν αὐτῶν Μετὰ διαφόρων κτισμάτων

φόρων άερ καὶ τὴν ἐπ ὡς μὴ εἰδι

Μόνον τῶν κτισμα τὸ παρελθά φους πληθος μι:
περίοδον τοῦ θε
μαλιῶν τοῦ ἐδά
θετον πρὸς τὴν
στερεῶν μικρῶν
φους προκαλεῖ
Κieslinger, μνη
Διὰ τῆς α
ἐπὶ τῆς ᾿Ακροτ

πλευράν τῶν κι τῶν ἄλλων κτι ἥτις εἶναι σχετ

χειμῶνος μὲ μο ρατηρήσεις ἐν Ἡ νεμοι. Ἄνεμοι ἀ Ὅπως ἔχω ἀποί

Έπὶ τῆς ἐπ τῆς εἰσόδου τῶν Ι. G. καὶ σελ. 167 νωσιν τοῦ διευθυ ἀνωτέρω πύργος

σεως πρός δυσμο Ο πύργος τεμάχους G δύο εύρίσκονται εἰς τ G). Τὰ ρήγματο πύργου ὑπάρχουν ἐκτὸς πάσης συζ θοῦν τὰ ἀπαραίτ

κατολίσθησις το τοῦ ᾿Αγρίππα, δ πλευράν τῆς εἰσο

τοῦ τεμάχους το

Πινακοθήν πύργου 'Α

κροπόλεως πλήν τούτ Κατ' στικής προ κλιτύος τί σμοί οὖτοι

Ή σ

τῆς 'Ακρο κοινωνίαν, κατοίκων :

Οΰτω τοιαύτης σ σημερινής άσφαλείας αὐτῆς κτιο

νηθῶ νὰ ở γεωλογική

ποχῶν. Οΰτω χωρίζονται 9, καὶ σελ ρίσκονται

λαίων. 'Αν μικροῦ πάχ σεις. "Ένεν νὰ περιλάβ

νῶν γεωλο παρ' ὅλην ετηρίδων,

Ai έξ θερμότητος

αὐτῶν. 'Ιδ

βιλικής κινήσε προκαλέση τη διαδρομήν τῶν Τὸ αὐτὸ 'Ακροπόλεως. πρὸς τὸ ἐσωτιστισθοῦν 'Επὶ τῆς ἀνατιθεν ἀκόμη διασελ. 105, Α. Ιστατεύεται ἐκ τὴν αἰολικήν δ 'Εκ τῶν δηλαδή τὰ σπο δρομήν τῶν ἐπο δρομήν τ

'Ακροπόλεως :

βορείας πλευρό σπήλαια, καὶ μι τοῦτο ἀρχαιολό ραμείνουν ἀνοι: 'Επὶ τῆς στῆς βατῆς περ Περιπάτου» πιλιθικῆς ἐπιφανιτοῦ Περιπάτου

νων, δέν εἶναι γραφικήν ώρα άφοῦ πρῶτον π ἔχει ήδη ἐφαρι

είς κατολισθής ἐπὶ τῆς κεκλιμ ἀδύνατος, καθο βορείας πλευρᾶ

λίθων αὐτῶν,

Έπὶ τῆς τῆς ὁδοῦ - Περ συνεχεία με άναφέρει ό περισσότερο τῆς παρυφῆ φάνεια, τὸ τῆς ἐπιδράσ λιθικῆς ἐπισ ΤΥ. Εἰκ. 19 σκομένων ο κατοίκων τῆ ὁποῖα νό στολιθικῶν

τῆς 'Ακροπ

τεμάχη (βλ. νται ἐπὶ τῆς ἀνήκουν ἄπο τὸ ὁποῖον ὀ

Καθώς ἐρεύνης, ἡ ν φήν. Ἐνταῖ μερικῆς διὰ τῆς κλιτύος στολίθων κα διαδρομὴν τὰ καὶ θερμοκρ 105, Α. Πίν τῆς ᾿Ακροπ ἐγκοίλου αὐτ

έξωτερική έ Περαιτ τεμάχους ΙΠ ύψιπέδου τῆ

τὸ θεμέλιον, τεκτονικοῦ τ

ότι κατά τὰς ε δυνατὸν νὰ λά σις ὅμως διὰ ε 1. Ἡ νοτέ τολὰς κλίνοντο

γραφικός χάρτ

όποῖα νὰ διευθ
2. Τὰ ἔτε
τηροῦνται ἐπὶ
θύνονται ἐξ ἀνα
πάλιν τὰ πρὸς
3. Ἐπὶ τ

Κιμωνείου τείχ τεκτονικά τεμά τοῦ Κιμωνείου

τοῦ Κιμωνείου θέλει ἀντιδράσε ΄Ως τελευ

τῆς νοτίας πλι Β. Πίν. VIIIα κ πρὶν τεθῆ εἰς κ

Τὰ αὐτὰ μ εύρίσκονται ἀκρ ᾿Ακροπόλεως.

καὶ ἀπέχει δ μόνον 30 πλάτος του σελ. 175, Ε έπὶ τῆς βορ καὶ νοτία : χει κλιτύς: Έπὶ τῆς β έξεταζόμεν όπως συμβο ταύτην δ Ε σελ. 898) δ λάς, βλέπει ώς λόφος τ αὐτὴν ἀσβε τῆς 'Ακροπ δρίαζε τὸ ἀ lippson (βλ

> δριάσεως τ τοῦ λόφου

> Γεωλ Εἰκ. 1) κεῖτ τέμαχος τῆ πάχος τῶν Πάγου εἶνο τῶν ἀθηναὶ 'Ακροπόλεο

Έπὶ τ

περιοχήν (

λιθον ἢ εἰς ἄλλ λικῶν στρωμάτ ται τοῦτο εἰς τὰ ἀνατολικῆς πλει 'Η τεκτονι

ευχρινίζεται διὰ Εἰχ. 2. Τεχτονι

Λυκαβηττόν), τ τοῦ ᾿Αρείου Πο

σχεδιασθέν Διεύθυνσις ἀπὸ όμαλῶς πρὸς ἀνο τῶν ὁποίων ἡ δι ἀνωμαλία τοῦ μ τον διευθυνόμενο στρωμάτων εἶνα

Τεκτονικοῦ θραυοΙΙ. Τεκτονι(βλ. σελ. 11) Ἐνταῦθα οἱ

σαν πλευράν τοῦ

τιοδυτικά 35°. 2 καὶ κλίνει 80° τ μέτρων. 3) Εἰς καὶ ἀθηναϊκῶν λούθους διαστάσ "Ανωθεν τοῦ ἐγκ ματογραφικὴν εἰς λὰς συναντᾶ τις

στόλιθοι κεῖνται όποῖον κλίνει πε ΙΙΙ. Τεκτον (βλ. σελ. 1

καὶ ύψος περίποι

1) Ένταῦθα οἱ κλίνουν πρὸς νότ

μέχρι τοῦ λιθοι κεῖντ μῆκος ἐπτο βορεία πλε ξεως τριῶν μετεκίνησα των, ἔνθα

IV. T

στολίθων π τόνως διερ

ρείου
"Όπως εἰς
ρᾶς ταύτης
τέρων ρηγ
βορειοανατο
Περαι
πλευρᾶς το

'Ακροπόλει νικοῦ τεμά θραυσματοι κεκλιμένης Γενικό νὰ λεχθοῦν λιθικὴ τρά τὸ ὑπόβαθρ μάτων αὐτ ὁποῖον εἰς

αὐξάνει εἰς Πάγου, τὸ ἐντόνως ὑπ πρὸς νότον λιθικῶν θρο γμάτων, τὸ

άσβεστολιθ λίσθησαν έ περιοχάς. εἰς τὰ ἀκόλουθ λεως, ἡ ὁποία παρέμεινεν, ὅπο τεκτονικῶς ἐξε γμάτων διεχωρ 1. Έν ρῆ

Ή ἐκτεθε

κλίνει πρός βορ ρείαν πλευράν ἀσβεστολιθικῆς 10 μέτρων καὶ

ριοχήν τῆς ἀπο 2. "Εν δεύ πρὸς δυσμάς κο στολιθικόν πλάν μετεκίνησε πρὸς τὸ ἀπὸ ἀνατολάς

τῆς 'Ακροπόλεο θεν ἐκτίσθη ὁ Παρθενῶνος κε

3. 'Επὶ τῆ Κιμωνείου, ὑπά ἀνατολῶν πρὸς τῶν στρωμάτων τῶν ἐκεῖ ὑπαρχ μαχῶν, τὰ ὁποῖι θεμελιωδῶν ρηγ ρὰν τῆς 'Ακροπι βαθυτέρας περισ

Ένται την ἀπότοι θικὰ στρώ τῆς ἐπιδρά πρὸς νότον κέρατος τῆ τὴν βορεία φύλαξεν ἡ εἰς τὴν ὁπο τεμένη.

1.	CAVVADIAS,			
	1885	bis	zun	
0	D:		- 1	

DÖRPFELD, Deutsch. Are S. 379 - 416.

DONTAS, G. 3b. τινες περί τοῦ

DONTAS, G.

3.

λογικής Έται 4. ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ, Σ 5. KIESLINGER,

Leipzig - Wie 6. KIESLINGER,

Min. Geol. u Kober, L. Math. natur

W. 8. KOLBE,

des deutsche KOLBE, W. 9. LEPSIUS R. 10.

Οικονομίδος, Γμουβούση, Ν Ορλανδος, Α 11. 12.

τῶν ᾿Αρχαίων 'Αρχαιολογική OPAANAOY, A. 13.

ναις 'Αρχαιολο Ορλανδος, Α τῶν ᾿Αρχαίων καὶ οἱ λίθοι. ᾽ 14.

Χαριστήριον εί 15. λογικής Έται

16. PHILIPPSON, kung von H.

100

17.	REN
	nes.
18.	REN
	nen
19.	SINI
	Ann
20.	STIL
21.	ΣΥΡΙ
	Έτα
22.	TPA
	μέχρ
23.	TRA
	Arch
24.	TRIE
	Tort
25.	TRIE
	Ober
	339
26.	ТРІК
	λιθικ
	'Αθη
27.	TRIE
	den
	S. 3

28.

29.

30.

TRIK Süds von

TRIK Andı

UNE cons

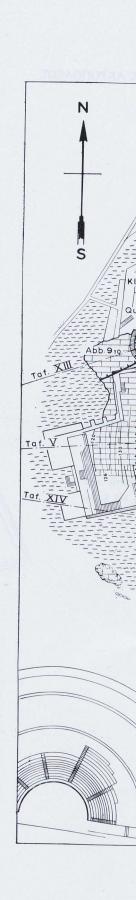
KLE

TAFI

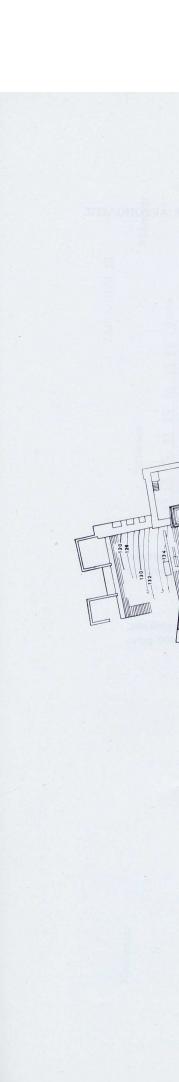
II. STRATIGRA

ΙΙ. ΣΤΡΩΜΑΤΟΓ

hüttungen fungen dungen

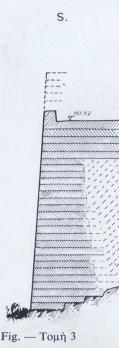

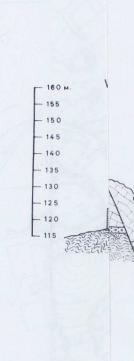
S.

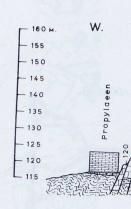

s.

Fig. -- Τομή 2

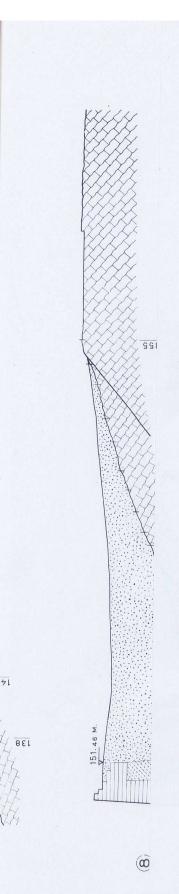

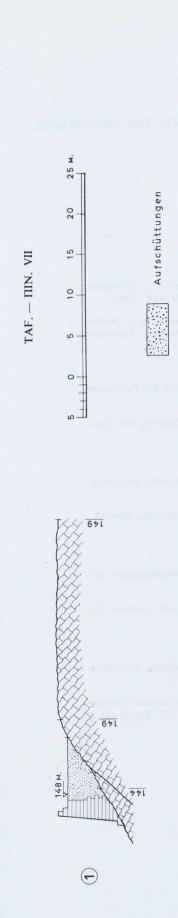

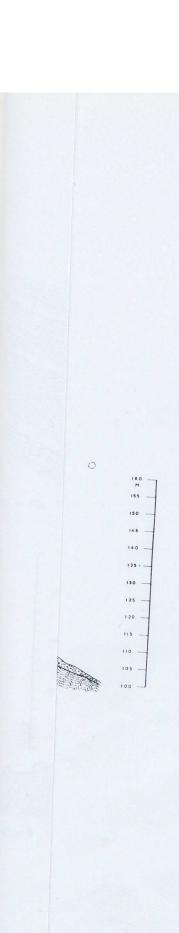
		W.	
— Еîк. 1	0	E	2
- Eik. 2	F		
	57. 2	10	~
∼ Еік. 3	5.	10	,
~ Еік. 4	,	w.	,
- Еік. 5	A	A	

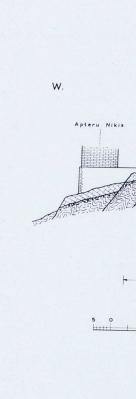

B. DAS GE

в. н пер

В

124 - 125 B. Fig. 6. der Süd

> B. Fig. 7. Spolis (s B.

B. Fig. 8. Akropo Β. Εἰκ. 8.τὴν νοτ

B. Εἰκ. 9. καὶ Πίν

Fig. 11. der Kalk В. Εἰκ. 11. νότον ἐπ В.

Fig. 12. I В.

B.

B.

Είκ. 12. ΄ στολίθων

Fig. 13. III (s. au

Είκ. 13. πρὸς νότο B. Eik.

Β. Εἰκ. 10. νικοῦ τε

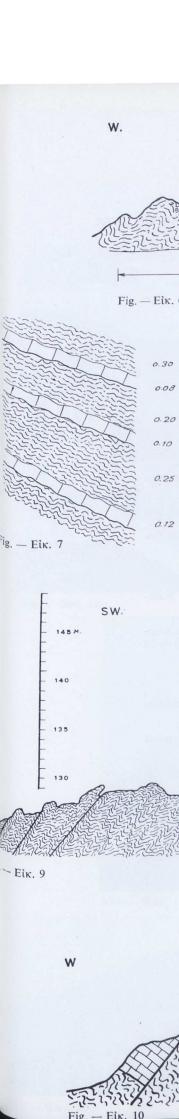
Fig. 10. auch Ta B.

Fig. 9. 7 Taf. I). B.

Είκ. 7. τῆς 'Ακ

B. Εἰκ. 6. τῆς νοτ

DIE GEO

I

E

В

В

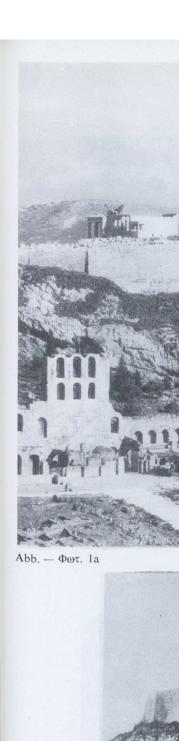

Abb. — Φωτ. 1c

Abb. — Φωτ. 3

130 - 131 1 I

E

E

E

В

В

В

В

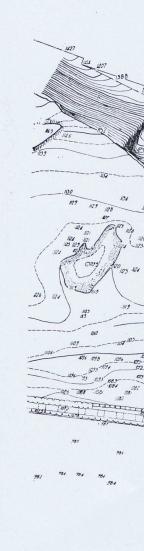

Г. Н ВОР

138 - 139 DIE GEOL

C. Taf. X. M. Nordseite

Γ. Πίν. Χ. Μ σπηλαιώδο καὶ Γκοβ 94.

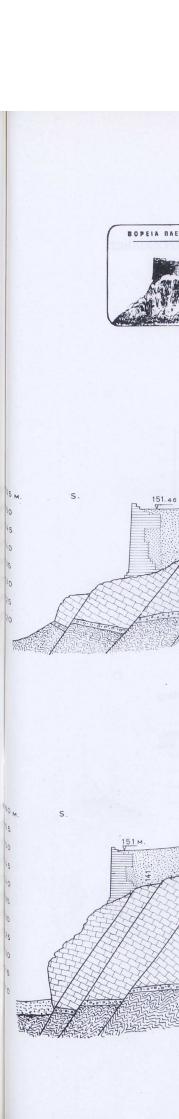
Antrum A Σπήλαιον Pythion (? Πύθιον (:) Olympion 'Ολυμπίειο 96. Ολυμπίειο
 97. Antrum P Σπήλαιον
 98. Scala impe Δύσβατος
 99. Murus «Τ Τεῖχος «Θ
 100. Antrum A Σπήλαιον

95.

C. Taf. XI. Notektonische Kalksteinungs. auch T

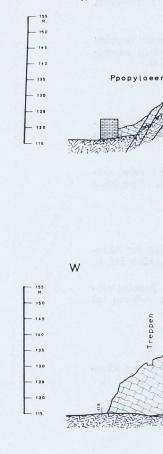
Γ. Πίν. ΧΙ. Το τὸ τεκτονικ νος κεῖται Εἰς τὴν βο

C. Taf. XII. N tektonische Kalksteinur Πίν. ΧΙΙ. Τ νικοῦ κέρα κεῖται ἐπὶ δ

140 - 141

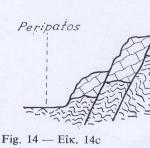

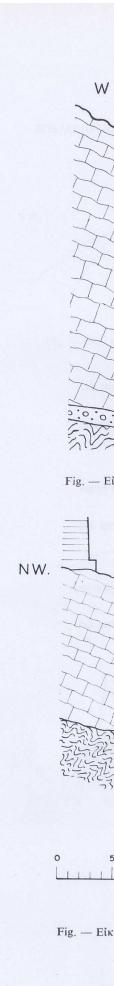

I

Fig. — Еік. 14a

Г

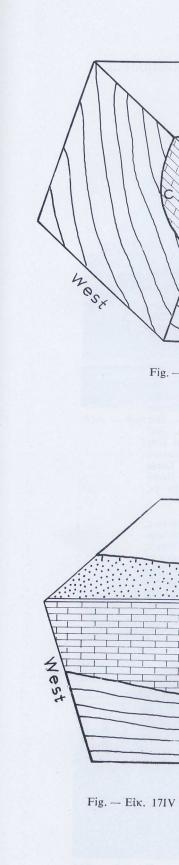

Fig. — Еік. 16

Fig. —

C.

Γ.

Ф , П

III. DIE HYD

ΙΙΙ. ΥΔΡΟΓΕΩΑ

III. 1

III. I

III.

d T

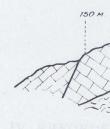

Fig. — Eik. 18

IV. ERFORDE

IV. АПАРАІТН

IV.

IV

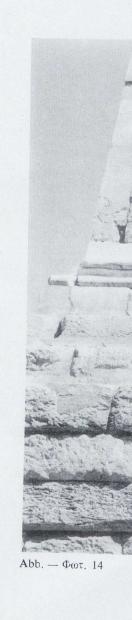
S.

Q Va

Φα

F

Ε

Fi lä

Ei H A

Fi fer

Εἰ Πα

Fig

Ein Aβ

174 - 175 DIE

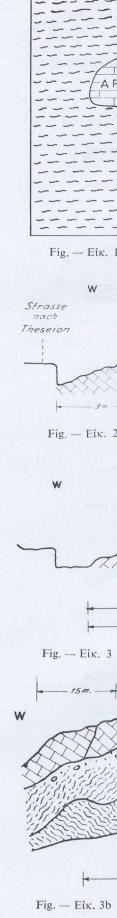

Fig Süc

> Eἰκ μάτ Fig Vie

> > Fig Are

> > Εἰκ τοῦ νικ

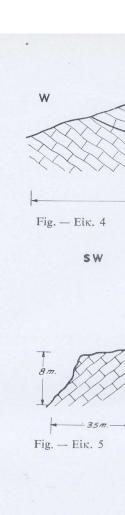
Eîk 'Ar

Fig von Eik τοῦ

Εἰκ

Fig. Sch

Εἰκ σαν τοῦ

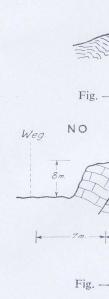

Fig. —

